

ת.א. 20-11-201557

בניית משפט השלום
בהרצליה

בעניין:

אבישי גרינצייג

ע"י ב"כ עוה"ד צביקה מצקין
מרחי אחדות העבודה 1, גבעתיים
טל': 054-5717219 ; פקס': 077-4447852

(להלן: "הנתבע")

נגד

אליה ציפורי ת.ז. 057509689

על ידי ב"כ עוה"ד אוהד מחרז מ.ר. 43512
ממשרד עורכי דין דר' יוסי כהן
מדרך מנחם בגין 144, תל-אביב
טל': 03-5168484 ; פקס': 03-5166066

(להלן: "הנתבע")

כתב הגנה

המועד האחרון להגשת כתב ההגנה: 16.2.21

1. מוגש בזאת כתב הגנה מטעם הנתבע.
2. מוכחשת כל טענה בכתב התביעה, שהנתבע אינו מודה בה מפורשות בכתב הגנה זה.
3. כל הטענות בכתב הגנה זה, נטענות לחלופין ואו במצטבר ואו בהשלמה, הכל לפי העניין והקשר הדברים.
4. כתב התביעה שכנגד, על נספחיו, המוגש בד בבד על ידי הנתבע, מהווה חלק בלתי נפרד מכתב הגנה זה.

א. תמצית טענות ההגנה והתייחסות לסעדים המבוקשים:

5. דעתו של הנתבע ידועה זה מכבר: הן הפרקליטות והן היועץ המשפטי לממשלה מקבלים סיקור אוהד בתקשורת, במיוחד באמצעות כתבי המשפט, לרבות הנתבע, בעקבות מערכת יחסים של "תן וקח".
6. הנתבע כתב זאת מאות פעמים וזו השיטה: כתבי המשפט מקבלים הדלפות, חלקן לכאורה פליליות, ובתמורה מעניקים סיקור אוהד ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות. הנתבע תומך את דעתו בהוכחות פעם אחר פעם, כולל מהתנהלותו של הנתבע.
7. כמו כן; דעתו של הנתבע היא כי תפוקתו של הנתבע ב"גלובס" היא נמוכה מאוד, שהוא מבלה את רוב זמנו בהתנגחויות ובהתנצחויות ברשתות החברתיות, במיוחד נגד אנשים שהוא מגדיר "ביביסטים", חברי כנסת מסוימים מאוד בליכוד, ראש הממשלה ובני משפחתו.
8. את זאת עושה הנתבע כשהוא משתלח באותם אנשים באופן מכוער ובזוי המהווה לשון הרע.

9. כמובן שהתובע אף אינו פוסח על הנתבע, תוך שהוא מכפיש אותו באופן מכוער ובזוי המהווה לשון הרע ובגין הכפשות, חמורות ומזעזעות אלו, המהוות לשון הרע, בניגוד לפרסומיו המותרים של הנתבע, מוגשת כאמור תביעה שכנגד על ידי הנתבע כנגד התובע.
10. על הרקע הזה, פתח התובע בקמפיין כנגד הנתבע שהיו שותפים לו, בין היתר, קלמן ליבסקינד, ידידו ו"מורו ורבו", איתי רום מערוץ 13 ומשה כהן, דובר משרד המשפטים. תכלית הקמפיין הייתה להציג את הנתבע כלא בריא בנפשו, לא פחות ולא יותר, כי אינו מקצועי ושאיננו עיתונאי, למרות "שמאחוריי" הנתבע 40 שנים במקצוע, תוך שורת הישגים, לרבות פרס שקיבל על הישגיו כולל חיסכון של מיליארדים בהורדת דמי הניהול.
11. ויצוין כבר עתה, הביטוי "כתבלב חצר" נאמר על-ידי ראש הממשלה והשר לביטחון פנים, אמיר אוחנה; הביטויים "עבדים נרצעים" נאמרים בנוגע לכתבי המשפט, בין היתר על ידי עמית סגל וגם, ראו איזה פלא, על ידי חברו הטוב של התובע, קלמן ליבסקינד, שכתב בנובמבר 2019 ב"מעריב": **"הרוב המוחלט של כתבי המשפט משמשים כדובריה הנרצעים של המערכת"**.
12. אף התייחסותו של התובע לפתגם "כל כלב ביגי יומו" כגידוף בשפה הערבית, בשעה שזה פתגם פופולארי ומטאפורי בערבית, מעיד בכל הכבוד על בורות בכל הנוגע לתרבות הערבית - שלא לומר גזענות.
13. כן יצוין כי הנתבע אינו מנהל מסע "נקם" ב"גלובס" על פיטוריו – זהו עוד שקר גס שנכתב בכתב התביעה המייגע שניתן היה לתמציתו לחמישה עמודים.
14. כל שהנתבע עושה הוא לחוציא את האמת לאור בנוגע לפיטוריו ב"גלובס".
15. ודוק; הנתבע לא פוטר בגלל בעיות מקצועיות או אתיות, כפי שאלונה בר און (להלן: "בר און") השמיצה אותו עוד כשהועסק על ידי העיתון, אלא בגלל שחשף את אופן תפירת התיקים נגד ראש הממשלה, במיוחד בתיק 4000.
16. זה היה לצנינים בעיני עורכת העיתון נעמה סיקולר והבעלים בר און שהורו לנתבע להפסיק לכתוב בענייני תקשורת ומשפט – כלומר, להפסיק לכתוב על תיקי ראש הממשלה והדברים מתועדים היטב.
17. עובדה היא שכל מבקרי הפרקליטות ב"גלובס" מצאו את עצמם מחוץ לעיתון – סטלה קורין ליבר, משה ליכטמן והנתבע – ובמקום שכרו את שירותיו של התובע שיתד עם חן מענית, כמעט ואינם מבקרים את הפרקליטות ואת היועץ המשפטי לממשלה, ואם כן, ניכר כי הדבר נעשה כדי לצאת ידי חובה.
18. וכדי להעיד על כך, ביום 21.10.2020 ניסה להעליל התובע על הנתבע כאילו וזייף את חתימתה של הפרקליטה ליאת בן ארי אחרי ששלח לנתבע הודעה ב-21:07 בזו הלשון: **"שלום מר ציפורי. קראתי את פרסומך הערב בטוויטר. על פניו, זייפת את חתימתה של המשנה לפרקליט המדינה ליאת בן ארי והוספת את חתימתה למסמך שהיא כלל איננה חתומה עליו. אודה על תגובתך"**. כמובן, שהתובע חזר בו מהודעה מרושעת וכוזבת זו.
19. כאמור לא זאת בלבד שהפרסומים מושא התובענה אינם מהווים לשון הרע כהגדרתה בחוק אלא שמי שהוציא את דיבתו רעה של הנתבע הוא התובע ובגין כך וכאמור מוגשת במקביל תביעה שכנגד.

20. לא נרתיב מעבר לצורך בכתב ההגנה בעניין הפרסומים הפוגעניים, הכוזבים, המבזים והמשפילים שכתב התובע על הנתבע ורק נציין שהתובע ייחס לנתבע **"ימחזות הזיה...טרלול...ביביסט שרוף** (מבחינת התובע מדובר בעלבון גדול-הערה של הח"מ)...**החל לכתוב מניפסטים מטורללים...האיש הזה פשוט הזיה...אלי ציפורי אתה צריך עזרה"** ועוד ועוד.
21. ודוק; מעבר לכך שאין מחלוקת שמי שהוציא דיבה הוא התובע, הרי שהנתבע לא שינה את כתיבתו ב-180 מעלות כטענת התובע ואחרים והתובע משתתף למעשה בקמפיין התוך פנימי ב"גלובס", ב"דה מרקר" וב"העין השבעית" נגד הנתבע, מבלי שהוא טורח לבדוק את העובדות לאשורן.
22. בבחינת למעלה מן הצורך יוער בהקשר להכפשות התובע כי כבר לפני כעשור כתב הנתבע על העריצות המשפטית ושלטון הפקידים, עוד לפני שהתובע נהיה עיתונאי, והוא עקבי בדעותיו לאורך כל הדרך.
23. העובדה שמושגים כמו "עריצות ודיקטטורה משפטית" וגם "שלטון הפקידים" עלו לשיח ציבורי, נזקפת הרבה לזכות הנתבע.
24. התובע אף מפגין לעניות דעתו של הנתבע גזענות כלפי פוליטיקאים או אישי ציבור מזרחיים באמצעות אין ספור ציורים מבזים ומשפילים שיצורפו בהמשך התליך.
25. התובע גם עולב כאמור בתומכי ראש הממשלה כאילו והם איזו כת הזויה ונחותה וגם לכך אסמכתאות רבות.
26. אף החרדים זוכים ממנו לביקורת בלתי לגיטימית וראויה וגם לכך דוגמאות אין ספור.
27. וכך גם עיתונאים אחרים המבצעים את עבודתם נאמנה, אך התובע אינו מסכים איתם, זוכים ממנו לעלבונות מזעזעים.
28. אכן, מי שמגדף, מנבל את פיו, עולב, מבזה ומנסה להשפיל הוא התובע, כמעט את כל מי שאינו חושב כמוהו ובעיקר את הנתבע.
29. כמה קל לבוא ולהיתמם ולהגיש את התביעה המייגעת והמנופחת תוך הוצאת דברים מהקשרים ותוך שהתובע מסתיר מבית המשפט הנכבד את מלוא התמונה ובעיקר את פרסומו המזעזעים על הנתבע.
30. כבר נוכח הנטען לעיל עולה כי הפרסומים מושא התובענה אינם מהווים לשון הרע.
31. מדובר בדעות לגיטימיות של הנתבע על התובע המגובות באין ספור ראיות ובעיקר במעשיו, במחדליו ובפרסומיו של התובע.
32. על אופן הבעת דעה, נקבע לא אחת כי זו אינה חייבת להיות נכונה, אלא שעל המפרסם לגלות את העובדות עליהן מתבססת דעתו תוך הפרדה ברורה בין העובדות למסקנות.
33. בדרך זו תינתן לקורא האפשרות לשפוט את המסקנה על סמך העובדות והנפגע יהיה חייב להשלים עם המסקנה שהסיק המפרסם אף אם איננה נכונה [נפנה לע"א 253/89 הוצאת מודיעין בע"מ ואח' נ. ספירו פ"ד מו(3) 48].
34. התנאי הנוסף, לבחינת תום הלב בהבעת הדעה, נוגע ליחס שבין הבעת הדעה לבין העובדות שעליהן היא מסתמכת. סבירות הדעה המובעת היא תנאי עצמאי והכרחי לתחולת ההגנה של הבעת הדעה (נפנה לע"א 831/86 מאור נ. מיכאלי פ"ד מד(1) 762, 774-775).

35. הנתבע מביע את דעותיו על התובע, גם אם הן נוקבות, בתום לב ובאופן לגיטימי שאינו עולה כדי לשון הרע ובוודאי באופן מכובד יותר מהדרך בה נוקט התובע כלפי הנתבע וכל מי שאינו בדעתו.

36. כן נציין שסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע (לעיל ולהלן : "החוק") מורה :

"נטל ההוכחה

(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב".

37. בנסיבות ענייננו, הפרסומים אינם חורגים מתחום הסביר והנתבע האמין ומאמין באמיתותם. לפיכך, דומה שאין גם חולק כי בנסיבות העניין, עומדת לנתבע הגנת סעיף 16(א) לחוק.

38. נוכח כל הנתען לעיל ושעוד יטען להלן, הפרסומים מושא התובענה אינם מהווים לשון הרע והתובע אינו זכאי לסעד כלשהו מאלו המבוקשים בפרק ז' לכתב התביעה.

39. התובע אפילו לא טורח לציין בגין כמה פרסומים הוא תובע, אלא רק מציין שמטעמי אגרה הוא מעמיד את תביעתו על סך 1.000.000 ₪. אבסורד של ממש.

40. התובע הגיש תביעה "בומבסטית" על סכום בלתי נתפש, שאינה נסמכת על דבר וחצי דבר במטרה להשתיק את הנתבע והוא אינו הראשון שעושה זאת.

41. כמובן שאין ליתן יד להתנהלות שכזאת, קל וחומר כאשר התובע הוא זה שהוציא את דיבתו רעה של הנתבע (ולא רק שלו) כמפורט לעיל בתמצית וביתר ובהרחבה בכתב התביעה שכנגד המוגש בד בבד.

ב. התייחסות ספציפית לסעיפי כתב התביעה:

42. מוכחש הנתען בסעיף 1 לכתב התביעה. הדברים כאילו ונכתבו על התובע נוכח הנתען לעיל וכמפורט בהרחבה בכתב התביעה שכנגד.

43. והדברים לעיל יפים ונכונים אף לגבי הנתען בסעיף 2 לכתב התביעה.

44. מוכחש הנתען בסעיף 3 לכתב התביעה. אין מדובר ב"פרסומים דיבתיים". זאת ועוד; התובע מסתיר מבית המשפט הנכבד את פרסומיו החמורים והפוגעניים כלפי הנתבע ולא רק כלפיו, אלא למעשה כלפי כל מי שדעתו שונה משלו.

45. מוכחש הנתען בסעיף 4 לכתב התביעה. הציטוטים שהובאו לעיל מפרסומיו של התובע אינם "בקשה לנהל שיח ענייני", אלא מהווים לשון הרע כלפי הנתבע ברף החמור של המונח.

46. הנתען בסעיף 5 לכתב התביעה אינו מוכחש.

47. הנתען בסעיף 6 לכתב התביעה אינו מוכחש, אך קצרה היריעה מלפרט את הישגיו העיתונאיים של הנתבע ואת הרקע לפיטוריו שפורט לעיל "על קצה המזלג בלבד".

48. הנתען בסעיף 7 לכתב התביעה אינו מוכחש. התובע רק "שכח" לספר שמחך את דף ה"פייסבוק" שלו ככל הנראה לאחר הפרסומים הפוגעניים שפרסם על הנתבע.

49. מוכחש הנתען בסעיף 8 לכתב התביעה. הנתבע מביע את דעותיו. ושוב, הנתען בסעיף הנ"ל כאילו ונכתב על התובע ולא על הנתבע.

50. יפים ונכונים הדברים לעיל אף לגבי הנתען בסעיפים 10-11 לכתב התביעה.

51. הפרסום בסעיף 12 לכתב התביעה אינו מוכחש אך אינו מהווה לשון הרע. זוהי הבעת דעה לגיטימית של הנתבע, הנסמכת כאמור על אין ספור ראיות בעיקר מפיו ופרי עטו של הנתבע.
52. לפיכך, מוכחש גם הנתען בסעיף 13 לכתב התביעה.
53. הפרסום הנתען בסעיף 14 לכתב התביעה אינו מוכחש אך אינו מהווה לשון הרע נוכח הנתען לעיל. התובע שוב מסתיר מבית המשפט הנכבד את הכינויים להם זכה ממנו הנתבע בחוסר תום לב קיצוני הזועק לשמיים ופשוט מיתמם כאילו ו"סתם כך" "הותקף" על ידי הנתבע. ואין מדובר בהתקפה כאמור, אלא בהבעת דעות לגיטימיות של התובע, גם אם הן נוקבות.
54. הנתען בסעיף 16 לכתב התביעה מוכחש מכוח קל וחומר שלקבוע חזר ושוב שהנתבע אינו בריא נפשית הוא דבר ש"אינו מקובל", שלא ניתן להשלים עמו ואשר מהווה לשון הרע.
55. לגבי הנתען בסעיף 17 לכתב התביעה: כאמור, הנתבע מאמין בפרסומיו באמונה שלמה. הם מגובים בראיות ובעיקר נסמכים על התנהלותו, מעשיו, מחדליו ומילותיו של התובע.
56. הפרסום בסעיף 18 לכתב התביעה אינו מוכחש. התובע הוא אכן שופר של הפרקליטות וניסיונו להכחיש זאת הוא מביך. זאת ועוד; "שופר" אינו מהווה לשון הרע וזאת בהקשר לנתען בסעיף 19 לכתב התביעה.
57. הפרסום הנתען בסעיף 20 לכתב התביעה אינו מוכחש אך כאמור אינו מהווה לשון הרע באשר מדובר בהבעת דעה לגיטימית על ידי הנתבע הנסמכת על פרסומיו של התובע בכבודו ובעצמו.
58. יפים הדברים לעיל אף לגבי הנתען בסעיפים 21-26 לכתב התביעה.
59. הנתען בסעיף 27 לכתב התביעה מוכחש ומהווה עזות מצח של ממש מצדו של התובע. הנתבע מביע את דעותיו ואין זה מעניין אותו מוצאו ודתו של האדם. להבדיל מהנתובע, אשר כאמור בוחר "קבוצות" מסוימות ומשפילן ללא הרף.
60. הנתען בסעיפים 28-32 לכתב התביעה מוכחש למעט הפרסומים. אכן, התובע לעניות דעתו של הנתבע הוא "פודל" של הפרקליטות ו"עבד נרצע" של היועץ המשפטי לממשלה. זוהי דעתו של הנתבע המגובה כאמור במעשיו, במחדליו ובמילותיו של התובע.
61. הנתבע עומד על כל מילה שכתב בפרסום המוזכר בסעיף 33 לכתב התביעה.
62. כך גם לגבי פרסומיו מושא סעיפים 35-36 לכתב התביעה - דבריו מגובים היטב ובכל אופן זוהי דעתו השונה ב-180 מעלות מן האופן בו מציג עצמו התובע בסעיף 34 לכתב התביעה.
63. הפרסום בסעיף 37 לכתב התביעה אינו מוכחש. זוהי דעתו הלגיטימית של הנתבע להבדיל מההשתלחות חסרת הרסן של התובע "במגמתיות מטורללת".
64. שוב מעניק לעצמו התובע מחמאות בסעיף 38 לכתב התביעה המייגע, שהנתבע אינו שותף להן וזוהי זכותו.
65. הפרסום בסעיף 39 לכתב התביעה אינו מוכחש אך כאמור אינו מהווה לשון הרע אלא משום דעתו הלגיטימית של הנתבע הנסמכת על התנהלותו של התובע ושלו בלבד.
66. נכון הנתען לעיל אף לגבי האמור בסעיף 40 לכתב התביעה.
67. וניתן לחזור על הדברים לגבי כל פרסום וכך גם לגבי הנתען בסעיף 41 לכתב התביעה, סעיף 42, סעיף 43 וסעיף 54.

68. הפרסום בסעיף 46 לכתב התביעה אינו מוכחש ואכן דעתו של הנתבע היא כי התובע הוא מלחך פנכה של קלמן ליבסקינד.
69. הנתען בסעיפים 47-49 לכתב התביעה מוכחש, למעט הפרסום.
70. לגבי סעיף 50 לכתב התביעה כבר התייחסנו לעיל. הדבר מעיד על בורות של התובע ולא רק בעניין זה. והדברים נכונים אף לגבי סעיפים 51-52 לכתב התביעה.
71. הנתבע עומד על כל מילה שכתב כמצוטט בסעיפים 53-58 לכתב התביעה וכבר הסביר מדוע. התובע פשוט בחר להתיש את הנתבע ובית המשפט הנכבד בכתב תביעה בו הוא ממחזר את טענותיו, אך "שכח" לציין ולהזכיר את העוולות שביצע כלפי הנתבע.
72. נכונים הדברים לעיל אף לגבי הנתען בסעיפים 59-62 לכתב התביעה.
73. הנתען בסעיפים 63-65 לכתב התביעה אינו מוכחש למעט הפרסומים ואכן לדעת הנתבע התובע הוא שקרן. זכותו של הנתבע לחשוב כך, קל וחומר שהוא נסמך על נתונים להבדיל מהתובע המרשה לעצמו לקבוע מסמרות לגבי מצבו הנפשי של הנתבע כאילו והוא פסיכולוג/פסיכיאטר.
74. יפה ונכון האמור לעיל אף לגבי סעיפים 66-69 לכתב התביעה. בכל הכבוד, התובע אינו מתעמק בעובדות. הוא מתנהל באופן שטחי להבדיל מהנתבע העומד על כל מילה שכתב. זאת ועוד; התובע אכן כיוזב כשקבע ש"חווה הדעת המזכות האלה כלל לא נתפסו ע"י המשטרה ולא נבחנו טרם הגשת כתב האישום". הנתבע עתר לקבל חומרים אלו על הסדר ניגוד העניינים דרך חופש המידע ועמדת הפרקליטות מלכתחילה הייתה שמדובר ב"תומרי חקירה". אכן, כפי שכתב הנתבע, התובע לא קרא את כל המסמכים בנושא.
75. הפרסום הנתען בסעיף 70 לכתב התביעה אינו מוכחש והנתבע עומד על כל מילה שכתב והוסבר מדוע בפרק א' לעיל.
76. כני"ל לגבי הנתען בסעיף 71 לכתב התביעה.
77. לגבי הנתען בסעיף 72 לכתב התביעה: הנתבע אתראי אך ורק לפרסומיו ולמילותיו. והדבר ברור.
78. הפרסום הנתען בסעיף 73 לכתב התביעה אינו מוכחש ואין בו דבר מלבד רצון התובע להעניק עוד ועוד נפח (סתמי ומייגע) לתביעת הסרק שהגיש. מעבר לכך, לא ברור התקשר של הנתען בסעיף 73 לכתב התביעה ליתר סעיפיו.
79. כני"ל לגבי הנתען בסעיף 74 לכתב התביעה.
80. הנתען בסעיפים 75-77 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע מביע את דעותיו. הוא זה שנרדף על ידי התובע ואחרים שדעותיו של הנתבע אינן לרוחם. התובע כותב פעם אחר פעם למעשה שהנתבע משוגע. טוב יעשה התובע אם יתמקד בהגנתו לתביעה שכנגד מטעם התובע ויימחק את תביעת הסרק שהגיש שהיא בבחינת "ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה".
81. פרק ד' לכתב התביעה מוכחש מלבד הפרסומים המוזכרים שם ומהווה מחזור של סעיפים אחרים בכתב התביעה המייגע.
82. כני"ל לגבי הנתען בפרק ה' לכתב התביעה ולא ברור הכיצד שימוש בתמונת "סלפי" שצילם התובע מהווה ביזוי שלו, השפלתו או לשון הרע. לא ברור. בלשון עדינה.

83. נוכח כל הנטען לעיל מוכחש הנטען בפרק ו' לכתב התביעה. אין לתובע עילת תביעה כנגד הנתבע אשר מביע דעות לגיטימיות, גם אם הן נוקבות, בתום לב ובהסתמכו על מעשי, מחדלי ומילותיו של התובע.

84. אבסורדית במיוחד "העילה" בגין חוק הגנת הפרטיות. הנתבע פרסם תמונות שהתובע צילם בעצמו. הכיצד הדבר יכול לפגוע בפרטיותו? ניכר עד מאוד שהתובע ניסה "בכל מחיר" להעניק נפח לתביעתו, הן במחזור הבלתי פוסק של טענות סרק והן בסכום הפנטסטי שתבע, שאינו מבוסס על דבר וחצי דבר.

85. הנתבע אינו חולק על הסמכות הנתונה לבית המשפט הנכבד הזה לדון בהליך.

86. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התובענה ולחייב בגינה את התובע בהוצאות הנתבע ובשכ"ט עו"ד.

אנהד מחרוז, עו"ד
 משרד עורכי דין דר' יוסי כהן
 ב"מ הנתבע

ת.א. 20-11-201557

בבית משפט השלום
בהרצליה

בעניין:

אליה ציפורי ת.ז. 057509689
 על ידי ב"כ עוה"ד אוהד מחרז מ.ר. 43512
 ממשרד עורכי דין דר' יוסי כהן
 מדרך מנחם בגין 144, תל-אביב
 טל': 03-5168484; פקס': 03-5166066

(להלן: "התובע שכנגד")

נגד

אבישי גרינצייג
 ע"י ב"כ עוה"ד צביקה מצקין
 מרח' אחדות העבודה 1, גבעתיים
 טל': 054-5717219; פקס': 077-4447852

(להלן: "הנתבע שכנגד")

מהות התובענה: לשון הרע.
הסעד המבוקש: ₪ 200.000.
סכום האגרה: ₪ 2.500, לפי סעיף 1 לתוספת (תקנה 2) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.
מס' סוג התביעה: 172.
הנתבע שכנגד הגיש לבית המשפט הנכבד הזה תובענה כנגד התובע שכנגד.

כתב תביעה שכנגד

התובע שכנגד, באמצעות בא כוחו, מתכבד להגיש בזאת לבית המשפט הנכבד כתב תביעה שכנגד, כמפורט להלן:

א. כללי:

1. התובע שכנגד יהיה מיוצג בתביעה שכנגד זו על-ידי בא כוחו, אשר כתובתו לצורך המצאת כתבי-דין הינה כמפורט בכותרת.
2. כל הטענות בכתב התביעה נטענות לחלופין ו/או במצטבר ו/או בהשלמה, הכול לפי הדבק הדברים והקשרם. טענות עובדתיות חלופיות נטענות אך ורק אם העובדות כהווייתן טרם לובנו דיין ואינן ידועות לתובע שכנגד במועד הגשת כתב התביעה.

ב. הצדדים לתובענה, הסעד המבוקש, הפרסומים המפריים והסמכות:

1. הצדדים לתובענה:

3. התובע שכנגד, עיתונאי ותיק, דעתן ובעל מוניטין רב, מוצא עצמו בתקופה האחרונה תחת מתקפת תובענות והכפשות מזעזעות, הנובעות מעצם העובדה שהוא מביע את דעותיו הנוקבות והלגיטימיות, שאינן לרוחם של אנשים שונים, כדוגמת הנתבע שכנגד.
4. הנתבע שכנגד הוא כתב משפטי צעיר בעיתון "גלובס", שהחליט נוכח רצונו להשתיק את התובע שכנגד, להגיש כנגדו תביעת סרק על סך של לא פחות מ-1.000.000 ₪, נוכח זאת שהתובע שכנגד

"העזי" להביע את דעותיו הלגיטימיות והנקובות עליו, בעוד הנתבע שכנגד "שכח" שהוא הוציא את דיבתו רעה של התובע שכנגד באופן מזעזע ומחפיר במספר פרסומים.

2.2. הסעדים המבוקשים:

5. נוכח הפרסומים שפרסם הנתבע שכנגד על התובע שכנגד, המהווים לשון הרע כהגדרתה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), מתבקש בית המשפט הנכבד להושיט לתובע שכנגד את הסעדים הבאים:

- א. פיצוי כספי בסך 100.000 ₪ בגין כל אחד מחמשת הפרסומים (ובסה"כ 500.000 ₪), וזאת ללא הוכחת נזק על פי סעיף 7א(ג) לחוק, נוכח רצונו הבלתי שנוי במחלוקת של הנתבע שכנגד לפגוע בתובע שכנגד ובשמו הטוב במזיד;
- ב. בנוסף, בגין עוגמת נפש, צער, סבל, פגיעה במוניטין ונזק בלתי ממוני, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע שכנגד לשלם לתובע שכנגד סך של 200,000 ₪.
6. מטעמי אגרה מועמד סכום התביעה ע"ס 200,000 ₪ : 180.000 ₪ לפי סעיף 5.א. לעיל ו-20.000 ₪ לפי סעיף 5.ב. לעיל.

3.3. הפרסומים מושא התובענה:

7. בטרם נצטט את פרסומיו של הנתבע שכנגד, נציין את המובן מאליו – הם זכו לעד גדול באשר לנתבע שכנגד עוקבים רבים.
8. ביום 7.6.20 פרסם הנתבע שכנגד ב"פייסבוק" את הפרסום הבא: **"בן אדם בן 58, עם רקע של עשרות שנים של כתיבה ועריכה-מחליט להשחית את זמנו על עיתונאי צעיר ולנתח "לעומק" כל ציוץ שלו במגמתיות מטורללת. מה הסיפור שלך"**.
- "1" העתק הפרסום הנ"ל, רצ"ב ומסומן "1".
9. ביום 7.6.20 פרסם הנתבע שכנגד ב"פייסבוק" את הפרסום הבא: **"אלי ציפורי אותה צריך עזרה"**. שלא במקרה, בסמוך לאחר פרסום הפרסומים המבזים הללו מחק הנתבע שכנגד את דף הפייסבוק שלו. לא למותר לציין שהפרסומים המבזים והמשפילים זכו לתגובות מרושעות כלפי התובע שכנגד.
- "2" העתק הפרסום הנ"ל, רצ"ב ומסומן "2".
10. ביום 2.6.20 פרסם הנתבע שכנגד ב"טוויטר" את הפרסום הבא: **"החונטה התקשורתית יחד עם החונטה המשפטית ועוד כל מיני חונטות שרק אלי ציפורי כנראה יודע על קיומן חברו יחד להדיח אותן. שתולים בתוך גלובס חברו לעיתון המתחרה דה-מרקר כדי לבצע סיכול ממוקד בציפורי. האיש מזמן התנתק ממחוזות העובדות וההיגיון והפליג אל מחוזות ההזיה והטרלול"**.
- "3" העתק הפרסום הנ"ל, רצ"ב ומסומן "3".
11. באותו היום, המשיך הנתבע שכנגד להכפיש את התובע שכנגד ופרסם ב"טוויטר" פרסום נוסף ובו כתב בין היתר על התובע שכנגד **"וכך החל לכתוב מניפסטים מטורללים"**.
- "4" העתק הפרסום הנ"ל, רצ"ב ומסומן "4".
12. ביום 7.6.20 כתב הנתבע שכנגד ב"טוויטר": **"האיש הזה פשוט הזיה. זכיתי שאלי ציפורי הפך להיות כתב לענייני אבישי גרינצייג. מודה שמחמיא לי"**.
- "5" העתק הפרסום הנ"ל, רצ"ב ומסומן "5".
13. ואם נסכם: **"מחוזות הזיה...טרלול...החל לכתוב מניפסטים מטורללים...האיש הזה פשוט הזיה...אלי ציפורי אותה צריך עזרה"**.

14. לשון הרע ברף החמור של המונח ולא יכולה להיות מחלוקת על כך.
 15. הנתבע שכנגד מציג וקובע שהתובע שכנגד משוגע. נקודה. ומדוע? כי דעותיו שונות משלו.

4.4. הסמכות:

16. לבית המשפט הנכבד הזה נתונה הסמכות לדון בתובענה מכיוון שהיא מוגשת כתובענה שכנגד בהליך בו נקט הנתבע שכנגד נגד התובע שכנגד.

ג. עובדות רלבנטיות נוספות:

17. דעתו של התובע שכנגד ידועה זה מכבר: הן הפרקליטות והן היועץ המשפטי לממשלה מקבלים סיקור אוהד בתקשורת, במיוחד באמצעות כתבי המשפט, לרבות הנתבע שכנגד, בעקבות מערכת יחסים של "יתן וקח".

18. התובע שכנגד כתב זאת מאות פעמים וזו השיטה: כתבי המשפט מקבלים הדלפות, חלקן לכאורה פליליות, ובתמורה מעניקים סיקור אוהד ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליטות. התובע שכנגד תומך את דעתו בהוכחות פעם אחר פעם, כולל מהתנהלותו של הנתבע שכנגד.

19. למרבה הצער, מרבה הנתבע שכנגד להתנגח ולהתנצח ברשתות החברתיות, במיוחד נגד אנשים שהוא מגדיר "ביביסטים", חברי כנסת מסוימים מאוד בליכוד, ראש הממשלה ובני משפחתו.
 20. את זאת עושה הנתבע שכנגד כשהוא משתלח באותם אנשים באופן מכוער ובזוי, המהווה לשון הרע.

21. כאמור בכתב תביעה שכנגד זה, הנתבע שכנגד אף אינו פוסח על התובע שכנגד, תוך שהוא מכפיש אותו באופן מכוער ובזוי המהווה לשון הרע ובגין הכפשות, חמורות ומזעזעות אלו, המהוות לשון הרע, מוגשת תובענה שכנגד זו.

22. על הרקע הזה, פתח הנתבע שכנגד בקמפיין כנגד התובע שכנגד שהיו שותפים לו, בין היתר, קלמן ליבסקינד, ידידו ו"מורו ורבו", איתי רום מערוץ 13 ומשה כהן, דובר משרד המשפטים. תכלית הקמפיין הייתה להציג כמצוטט לעיל את התובע שכנגד כלא בריא בנפשו, לא פחות ולא יותר, כי אינו מקצועי ושאיננו עיתונאי, למרות "שמאחורי" התובע שכנגד 40 שנים במקצוע, תוך שורת הישגים, לרבות פרס שקיבל על הישגיו כולל חיסכון של מיליארדים בהורדת דמי הניהול.

23. ועוד כדי להעיד עד כמה אובססיבי הנתבע שכנגד כלפי התובע שכנגד, ביום 21.10.2020 ניסה להעליל הנתבע שכנגד על התובע שכנגד כאילו וזייף את חתימתה של הפרקליטה ליאת בן ארי אחרי ששלח לתובע שכנגד הודעה ב-21:07 בזו הלשון: **"שלוש מר ציפורי. קראתי את פרסומך הערב בטוויטר. על פניו, זייפת את חתימתה של המשנה לפרקליט המדינה ליאת בן ארי והוספת את חתימתה למסמך שהיא כלל איננה חתומה עליו. אודה על תגובתך"**. כמובן שהנתבע שכנגד חזר בו מהודעה מרושעת וכוזבת זו.

24. כמובן שאין ליתן יד להתנהלות הנתבע שכנגד, אשר מכפיש באופן כוזב את חברו למקצוע על רקע אישי ו"קובע" בין היתר "קביעות" כאילו והוא פסיכיאטר או פסיכולוג לגבי מצבו הנפשי של התובע שכנגד, שברי כי מטרתן להשפיל ולבוז את התובע שכנגד ולפגוע בשמו הטוב.

25. בבחינת למעלה מן הצורך יצוין המובן מאליו – התובע שכנגד אינו משוגע. הוא אינו מטורלל. אכן, דעותיו שונות מאלו של הנתבע שכנגד. זהו "חטאו" היחיד.

26. הפרסומים האמורים מהווים עוולה חוקתית לפי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, המעגן את זכותו של אדם לכבוד וקובע כי אין לפגוע בכבודו וכי יש להעניק לכבוד את ההגנה הראויה לו.

- משמע, הזכות לכבוד קיבלה מעמד חוקתי, על חוקי, כזכות יסוד. זכות יסוד זו צריך שתהנה מעוצמת ההגנה הגבוהה ביותר.
27. התובע שכנגד טוען כי במקרה דנא מטרתו של הנתבע שכנגד הייתה ועודנה לפגוע קשות בשמו הטוב ובכבודו, לבזותו ולפגוע במשלח ידו.
28. כמו כן ולא יכולה להיות מחלוקת על כך, הפרסומים הכוזבים והמרושעים שפרסם הנתבע שכנגד על התובע שכנגד הוציאו את דיבתו של התובע שכנגד רעה ומהווים "לשון הרע", כהגדרתו של מונח זה בחוק, כאשר הנתבע שכנגד פרסם את הפרסומים הכוזבים בזדון, מתוך רשעות של ממש ומתוך כוונה לפגוע בתובע שכנגד ובשמו הטוב.
29. מתדליו ומעשיו של הנתבע שכנגד, כמפורט לעיל, ביחד ולחוד, באופן ובעיתוי שבו נעשו, מהווים גם עוולה של רשלנות מכוח סעיפים 35 ו-36 לפקודת הניזקין [נוסח חדש], שכן הנתבע שכנגד פרסם ביודעין דברים מטעים ומסולפים אודות התובע שכנגד; לא פעל ביושר ובהגינות; פרסם פרסומים כוזבים כדי לשרת מטרת זרות, תוך ניצול ציני של מעמדו של התובע שכנגד.
30. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבע שכנגד לדין, לחייבו בסעדים המבוקשים לעיל וכן בהוצאות ובשכ"ט עו"ד התובע שכנגד בגין התובענה שכנגד.

אנהד מחרז, עו"ד
 דר' יוסי כהן – משד עורכי דין
 ב"כ התובע שכנגד

...

שעובדי גלובס מאוגדים בארגון
 הסתדרותי בפועל וזו אותה
 הסתדרות שמגנה על שכרו החזירי
 של רביב דרוקר בלי שהילד יצייץ על
 כך מילה.
 1 - ידיעת פח - סוג של קומינקט.

אמשיך לעדכן על "פועלו" של הפודל,
 לתפארת מעוד ראי/ראה...

136

22 שב' לייק השב/השיבי

אבישי גרינצייג

בן אדם בן 58, עם רקע של
 עשרות שנים של כתיבה ועריכה -
 מחליט להשחית את זמנו על
 עיתונאי צעיר ולנתח "לעומק" כל
 ציוץ שלו במגמתיות מטורללת.

מה הסיפור שלך?

11

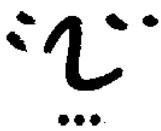
22 שב' לייק השב/השיבי

מחבר

כתוב תגובה...

של אנשים מסוגך, שלא עשו כלום
בעיתונות, אבל בשביל להיות
ימניים מחמד, מוכנים לעבור כל
רף של אתיקה וגם רף פלילי.
תמסור ד"ש חמה למנדלבליט -
אמשיך לעדכן פה על מעלליך

22 שבי לייק השב/השיבי 30

Aviva Hart

אבישי גרינצייג ציפורי עיתונאי
מקצועי, ישר, הגון ואמיץ שהלוואי
והיו לרבים כמוהו

22 שבי לייק השב/השיבי 12

אבישי גרינצייג

אלי ציפורי, אתה צריך עזרה.

22 שבי לייק השב/השיבי 7

מחבר

אלי ציפורי

אבישי גרינצייג

סיסמאות של נתי-קקי טוקר, חבר

כתוב תגובה...

000

חיפוש בטוויטר

הירשם

כניסה

המשפט המסואבת. וכך החל לכתוב מניפסטים מטורללים.
פתאום נגלתה אליו הבשורה. >>>

119

1

3

הצג שרשור זה

000

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 2 ביוני

החונטה התקשורתית יחד עם החונטה המשפטית ועוד כל מיני חונטות שרק אלי ציפורי כנראה יודע על קיומן חברו יחד להדיח אותו. שתולים בתוך גלובס חברו לעיתון המתחרה דה-מרקר כדי לבצע סיכול ממוקד בציפורי.

האיש מזמן התנתק ממחוזות העובדות וההגיון והפליג אל מחוזות ההזיה והטרלול. >>>

124

1

4

הצג שרשור זה

000

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 2 ביוני

הסכסוכים האישיים של אלי ציפורי עם מו"לית גלובס ועורכת גלובס מעניינים לי את הסבתא, ולכן בחרתי להתעלם לאורך התקופה, למרות שכתב כמה שטויות גם עליי, במסגרת הירי לכל כיוון שלו.

אבל ארשת הצדקנות שלו נמאסה עליי. ציפורי מבכה מרה על תיאוריית קשר מפותחת במיוחד שהובילה להדחתו מתפקידו >>>

260

11

23

הצג שרשור זה

חיפוש בטוויטר

הירשם

כניסה

עזם לאומיות-שמרנית? כמה עושים כאלההיזאצן בוסק?
האם אבישי גרינציג היה יכול להתקבל בתקופתך ככתב
לענייני משפט? האם אריאל ויטמן היה מתמנה לתפקיד עורך
מדור דעות? ומה לגבי דוקוב? האם בתקופתך היה למחנה
הזה מקום ראוי סביב השולחן?

127 2 3

הצג שרשור זה

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 2 ביוני

מה גרם לשינוי הקיצוני כל כך בהשקפתו הפוליטית, בדעותיו
ובכתיבתו? אני לא חוקר כליות ולב, ולא באמת אכפת לי. עניין
שלו עם עצמו.

אבל ההטפה הצדקנית שלו על 'עיתונות רקובה', 'חונטה
משפטית' ו'עיר מקלט שמאלנית' נמאסה עליי לחלוטין.

במשך שנים היית סגן העורך והעורך בפועל של גלובס. >>>

103 1 1

הצג שרשור זה

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 2 ביוני

כל בר דעת שם לב לשינוי של 180 מעלות בכתיבה (אגב, גם
ברמת הכתיבה. לכנות את נתי טוקר - 'נתי קקי'? אתה ילד בן
4?) שלו. בבת אחת, יחד עם ערעור מעמדו, הפך בבת אחת
לביביסט שרוף שבשרופים, אקטיביסט שנלחם במערכת
המשפט המסואבת. וכך החל לכתוב מניפסטים מטורללים.
פתאום נגלתה אליו הבשורה. >>>

119 1 3

הצג שרשור זה

ooo

חיפוש בטוויטר

הירשם

כניסה

לרבות שכר ח"כים ושרים בממשלה
לפחות למעשה תקופת הקורונה

38 1 5

ooo

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 8 ביוני

משיב ל-YairJacobi@

חבל שהלכת למחוזות השיימינג

40

ooo

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 8 ביוני

בכיר בכחול לבן כתב ציוץ לפני הקמת הממשלה שהדבר הראשון שהוא מתכוון לעשות עם הקמת הממשלה זה להפחית את שכר הבכירים, כולל ח"כים ושרים, בעקבות משבר הקורונה.

רציתי לציץ מחדש עכשיו את דבריו ולשאול מה קורה עם זה. ובכן, הציוץ נמחק.

פתרון יפה.

891 30 51

ooo

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 7 ביוני

משיב ל-BenCaspit@

כיון שיש לו קהל מעריצים (בר חלוף) לא קטן בפייסבוק, אני חושב שאין לי ברירה אלא להתגונן מפני השטויות שלו.

38 11

ooo

אבישי גרינציג @avishaigrinzaig · 7 ביוני

האיש הזה פשוט הזיה. זכיתי שאלו ציפורי הפך להיות כתב לענייני אבישי גרינציג. מודה שמחמיא לי.

